

Publicerad 2009-12-13 06:43 av Annika J

LUCIAMINNE

Jag minns min mor.
Det var så längesen,
och ändå så nära.

Hon stod i dörröppningen .
Det svarta håret var så långt.
Det vita nattlinnet

Hon kom som lucia.
Jag tror hon sjöng,
något hade hon att bjuda.

Men mest minns jag ögonblicket.
Ljuset från köket.
Det svarta håret.
Ja ,det svarta håret

Det var så längesen.
Och ändå så nära.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika J med Poeter.se id #27235 innehar upphovsrätten